

Kajinićeva bjelina i praznina

U srijedu 12. veljače otvorena je u Galeriji »Forum« u Zagrebu izložba slika Ante Kajinića. Iako se radi o sarajevskom učeniku i izvanrednom profesoru na slikarskom odjelu na Akademiji likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu, autor je dobro poznat zagrebačkoj javnosti. Dvadesetak izloženih djela, uglavnom poliflora ili akrilika na iverici ponovno su pobudili učinak začudnosti ili možda šoka. Neizostavna bjelina na kojoj je ponegdje gotovo dječjim rukopisom »ispisan« crtež i obvezan

popratni ironičan ili humorističan tekst poput ovoga: »Jednom je jedno drvo bilo veliko i to je bilo gdje je bilo drvo koje nije bilo veliko«, upućuju kako bi se eventualno mogli dešifrirati autorovi umjetnički kodovi. Kajinićevu »bjelinu« Milan Bešlić, autor kataloga i izložbe, povezuje sa svjetlošću, tišinom, iskonskom čistoćom, ali i s prazninom. I kao što su autorovi tekstovi uz djela komuni-kacijski »neprohodni«, krajnji cilj je ostvaren i poruka je jasna: današnje vrijeme je obilježeno problematič-

nim mogućnostima komuniciranja. »Prazne« komunikacije je sve više, komunicira se malo ili se ne komunicira, tko koga uopće sluša, je li naša komunikacija možda »infantilna«... - asocijacije su koje se javljaju nakon razgledavanja izložbenog postava. Kajinićeva platna i bjelinu Bešlić će dodatno usporediti s velikim prostorom tišine koja bez točke i zareza zjapi kao ispražnjen »ekran«, kao prazni govor. Izložba se može razgledati do 5. ožujka.

Marija Samardžija

5-4-03 KONCILA, broj 11
14. ožujka 2003.